

31994L0063

L 365/24

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1994.12.31.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 94/63/EK IRÁNYELVE

(1994. december 20.)

az illékony szerves vegyületeknek (VOC) a benzin tárolásából és tárolótelepekről töltőállomások részére történő elosztásából származó kibocsátása csökkentéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100a. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 189b. cikkében említett eljárással összhangban eljárva ⁽³⁾,

mivel az Európai Közösségeknek a környezet védelme tárgyában hozott egymást követő cselekvési programjai ⁽⁴⁾ hangsúlyt fektettek a levegőszennyezés megakadályozásának és csökkentésének fontosságára;

mivel a Közösségben a benzinből és oldószerekből származó illékony szerves vegyületek (VOC-ok) kibocsátása 10 millió tonna/év mértékű lenne, ha semmilyen korlátozó intézkedést nem léptetnének érvénybe; mivel a VOC-kibocsátás hozzájárul az olyan fotokémiai oxidálószerek képződéséhez, mint például az ozon, amely nagy koncentrációban károsíthatja az emberi egészséget, a vegetációt és az anyagokat; mivel a benzinből származó VOC-kibocsátások közül néhányat a mérgező, rákkeltő vagy fejlődési rendellenességet okozó anyagok közé soroltak be;

mivel 1992. április 2-án a Közösség aláírta az illékony szerves vegyületek (VOC) kibocsátásának csökkentésével vagy határokon áttegyengető áramlásával foglalkozó nagy távolságokra jutó, országhatárokon áttegyengető levegőszennyezésről szóló, 1979. évi egyezmény jegyzőkönyvét, amely a VOC-kibocsátás jelentős mértékű csökkentéséről rendelkezik;

⁽¹⁾ HL C 227., 1992. 9.3., 3. o. és HL C 270., 1993.10.6., 12. o.

⁽²⁾ HL C 73., 1993.3.15., 6. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 1994. június 24-i véleménye (HL C 194., 1993.7. 19., 325. o.), a Tanács 1993. október 4-i közös álláspontja (még nem jelent meg a Hivatalos Lapban) és az Európai Parlament 1994. március 9-i határozata (HL C 91., 1994.3.28., 82. o.). 1994. december 2-án megerősítve (HL C 342., 1993.12.20., 15. o.). Az egyeztetőbizottság 1994. november 8-i együttes szövegtervezete.

⁽⁴⁾ HL C 112., 1973.12.20., 1. o.; HL C 139., 1977.6.13., 1. o.; HL C 46., 1983.2.17., 1. o. és HL C 328., 1987.12.7., 1. o.

mivel a Közösségben a VOC-kibocsátások általános csökkentési stratégiájában jelentős lépést tett meg a gépjárművek kibocsátásai által okozott levegőszennyezés elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 70/220/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 1991. június 26-i 91/441/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, amely célul tűzi ki a gépjárművek kipufogógázából származó VOC-kibocsátások és az elpárolgással történő kibocsátások – amelyek jelenleg az ember által gyártott VOC légkörbe történő kibocsátásainak mintegy 40 %-át képviselik – mintegy 80–90 %-kal való csökkentését 10–15 év alatt; mivel a jelen irányelv elfogadásakor felkérték a Bizottságot, hogy egy irányelv megalkotásához javaslatot nyújtson be, a motorhajtóanyagok tárolási és elosztási folyamatának minden szakaszában a párolgási veszteségek csökkentését célzó intézkedések tárgyában;

mivel a Közösségben a benzin tárolására és elosztására használt rendszerekből származó VOC kibocsátás eléri évente a mintegy 500 000 tonnát vagy mintegy 5 %-át az ember által termelt összes VOC-kibocsátásnak; mivel ez a kibocsátás jelentős mértékben hozzájárul a légszennyezéshez, különösen városi területeken;

mivel az elérhető technológiák a párolgási veszteség jelentős mértékű csökkentését biztosíthatják a benzinelosztó rendszerben, nem legutolsó sorban a kiszorított gőzök visszanyerésén keresztül;

mivel a nemzetközi szabványosítás és a hajórakodás biztonságának biztosítása érdekében szabványokat kell kidolgozni a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet szintjén gőzellenőrző és -visszanyerő rendszerek létrehozására, mind rakodó berendezésekhez, mind hajókhoz való alkalmazás céljából; mivel ebből következően a Közösségnek törekednie kell annak biztosítására, hogy bekerüljenek a szükséges rendelkezések a Marpol Egyezménybe a Marpol jelenlegi módosítása során, amit várhatóan 1996-ban fejeznek be; mivel abban az esetben, ha a Marpol Egyezmény módosítása nem ennek figyelembevételével történik, a Közösségnek kell javasolnia a megfelelő intézkedéseket, a fő kereskedelmi partnereivel folytatott tárgyalások után, a hajókhoz és a hajókat kiszolgáló kikötői létesítményekhez való alkalmazásra;

⁽⁵⁾ HL L 242., 1991.8. 30., 1. o.

mivel további intézkedésekre lesz szükség a töltőállomásoknál az üzemanyag-feltöltés során a jelenleg évente mintegy 200 000 tonnát kitevő gőzkibocsátás csökkentésére, és ebből következően minden gőzkibocsátás ellenőrzésére a benzin elosztása során;

mivel a verseny torzulásának elkerülése és a belső piac működésének biztosítása érdekében környezetvédelem magas szintjének megfelelően összhangba kell hozni a benzin elosztásával kapcsolatos bizonyos intézkedéseket;

mivel mindezek ellenére figyelembe kell venni azokat az előnyöket és terheket, amelyek a cselekvésből vagy annak hiányából származhatnak; mivel ezért megfelelőnek bizonyul az eltérések és bizonyos esetekben a mentesség lehetőségének biztosítása; mivel bizonyos tagállamoknak azt a lehetőséget is meg kell adni, hogy hosszabb időszak álljon rendelkezésükre az átvételre, hogy figyelembe tudják venni a különböző jelentős, környezettel kapcsolatos intézkedések mindegyikét, amelyek már esetleg elfogadásra kerültek ezen a területen, vagy azokat a egyedi terheket, amelyeket az ezen irányelvben előírt intézkedések szabnak meg számukra a hálózatuk struktúrája következtében;

mivel a Közösségi cselekvésnek figyelembe kell vennie a környezet állapotát a Közösség különböző régióiban; mivel ezzel kapcsolatban a tagállamoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy szigorúbb intézkedéseket hagyjanak jóvá vagy írjanak elő az állandó telepítésű létesítményeikből a párolgási veszteségekkel kapcsolatban a teljes területükön, vagy olyan meghatározott területeken, ahol megállapításra került, hogy szükség van az ilyen intézkedésekre az emberi egészség vagy a környezet védelme érdekében bizonyos egyedi körülmények miatt;

mivel a jelen irányelv 3., 4. és 6. cikkének (1) bekezdésében ismertetett rendelkezések a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1983. március 28-i 83/189/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ sérelme nélkül érvényesek;

mivel harmonizált előírásokat kell bevezetni a közúti tartálykocsik alsótöltésére szolgáló berendezések számára a Közösségen belül a benzin és a berendezések szabad kereskedelme lehetőségének biztosítására; mivel gondoskodni kell az ilyen műszaki előírások szabványosításáról és ezeknek a műszaki fejlődéséhez történő igazításáról;

mivel létre kell hoznia egy bizottságot, hogy az segítse a Bizottságot a jelen irányelv mellékleteinek a műszaki fejlődéshez történő igazításában,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Hatály

Ezt az irányelvet a benzin tárolására, illetve egy tárolóteleptől egy másikhoz, vagy egy tárolóteleptől egy töltőállomáshoz történő feltöltése és szállítása során használt műveletekre, berendezésekre, járművekre és hajókra kell alkalmazni.

2. cikk

Fogalom meghatározás

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „benzin”: minden olyan kőolajszármazék, adalékanyagokkal vagy adalékanyagok nélkül, amelynek 27,6 kilopascal vagy ennél nagyobb a Reid-gőznyomása, amelyet gépjárművek számára tüzelőanyagként való használatra szántak, a cseppfolyós propán-bután gáz (liquefied petroleum gas, LPG) kivételével;
- b) „gőz”: a benzinből elpárolgó minden gáznemű vegyület;
- c) „tárolóberendezés”: a tárolótelepen a benzin tárolására használt bármilyen telepített tartály;
- d) „tárolótelep”: minden olyan létesítmény, amelyet benzin tárolására, és annak közúti tartálykocsiba, vasúti tartálykocsiba vagy hajóba való töltésére használnak, a létesítmény helyszínén lévő minden tárolóberendezést is beleértve;
- e) „szállítótartály”: minden olyan közúton, vasúton vagy vízi úton szállított tartály, amelyet benzin egyik tárolótelepről egy másikra, illetve tárolótelepről töltőállomásra való szállítására használnak;
- f) „töltőállomás”: minden olyan létesítmény, ahol állandó telepítésű tároló tartályból benzint töltenek be a gépjármű üzemanyagtartályába;
- g) „meglévő”: benzintároló berendezés, töltőberendezés, töltőállomás és szállítótartály kifejezés minden olyan berendezést, töltőállomást és szállítótartályt magában foglal, amelyek már üzemben voltak a 10. cikkben meghatározott időpont előtt, vagy amelyhez egyedi építési engedélyt, vagy ahol erre a nemzeti jogszabályok értelmében szükség van, üzemeltetési engedélyt adtak ki a 10. cikkben említett időpont előtt;
- h) „új”: a benzintároló berendezésekkel, töltőberendezésekkel, töltőállomásokkal és szállítótartályokkal kapcsolatban az olyan berendezés, létesítmény, töltőállomás és szállítótartály, amely nem tartozik a g) pont hatálya alá;

⁽¹⁾ HL L 109., 1983.4.26, 8. o. A legutóbb a 92/400/EGK bizottsági határozattal (HL L 221., 1992.8.6., 55. o.) módosított irányelv.

- i) „forgalom”: egy tárolótelepen lévő tárolóberendezésből vagy egy töltőállomáson az előző 3 év során szállítótartályokba betöltött legnagyobb évi összes benzin mennyisége;
- j) „gőzvisszanyerő egység”: a gőzökből benzin visszanyerésére szolgáló berendezés, egy tárolótelepen lévő minden puffertartály-rendszert is beleértve;
- k) „hajó”: a belvízi hajó olyan értelemben, ahogyan ezt a belvízi hajókra vonatkozó műszaki követelmények megállapításáról szóló, 1982. október 4-i 82/714/EGK tanácsi irányelv 1. fejezete ⁽¹⁾ meghatározza;
- l) „cél-referenciaérték”: a mellékletekben a technikai intézkedések megfelelőségének általános értékeléséhez adott útmutatás, nem pedig egy olyan határérték, amelyhez viszonyítva mérik az egyes létesítmények, tárolótelepek és töltőállomások teljesítményét;
- m) „gőzök közbenső tárolása”: a gőzök közbenső tárolása egy tárolótelepen egy rögzített tetős tartályban egy másik tárolótelepre történő későbbi átszállításhoz és az azon a tárolótelepen történő visszanyeréshez. A gőzök átszállítását egy adott tárolótelepen lévő egyik tárolóberendezésből egy másikba nem szabad úgy tekinteni, hogy ez a jelen irányelv értelmezése szerinti közbenső gőztárolás;
- n) „töltőberendezés”: a tárolótelepen lévő minden olyan berendezés, amellyel benzin tölthető szállítótartályokba. A közúti tartálykocsikhoz használandó töltőberendezések egy vagy több „töltőhelyből” állnak;
- o) „töltőhely”: egy tárolótelepen lévő minden olyan szerkezet, amelynél egy adott időpontban csak egyetlen közúti tartálykocsiba tölthető benzin.

3. cikk

Tárolóberendezések a tárolótelepeken

(1) A tárolóberendezéseket az I. melléklet műszaki rendelkezéseivel összhangban kell tervezni és üzemeltetni.

E rendelkezéseknek az a célja, hogy a tárolótelepeken az egyes tárolóberendezések feltöltéséből és tárolásából származó éves összes benzinvesztés a cél-referenciaérték, vagyis a forgalom 0,01 tömegszázaléka alá csökkenjen.

A tagállamok ennél szigorúbb intézkedéseket tarthatnak érvényben vagy követelhetnek meg a teljes területükön vagy olyan meghatározott területeken, amelyekről megállapították, hogy ilyen intézkedések szükségesek az emberi egészség vagy a környezet védelme érdekében bizonyos egyedi körülmények miatt.

A tagállamok elfogadhatnak az I. mellékletben meghatározott intézkedésektől eltérő műszaki intézkedéseket a

benzinvesztések csökkentésére, ha az ilyen alternatív intézkedésekről bebizonyosul, hogy legalább ugyanolyan hatékonyak.

A tagállamok tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot minden meglévő intézkedésről vagy az e bekezdésben említett minden olyan egyedi intézkedésről, amelyet bevezetni szándékoznak, valamint bevezetésük okairól.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit:

- a 10. cikkben megadott időponttól kell alkalmazni új berendezésekre;
- a 10. cikkben megadott időponttól számított három éven belül kell alkalmazni meglévő berendezésekre, ha a tárolótelep forgalma 50 000 tonna/évnél nagyobb;
- a 10. cikkben megadott időponttól számított hat éven belül kell alkalmazni meglévő berendezésekre, ha a tárolótelep forgalma 25 000 tonna/évnél nagyobb;
- a 10. cikkben megadott időponttól számított kilenc éven belül kell alkalmazni a tárolótelepen lévő minden egyéb meglévő tárolóberendezésre.

4. cikk

Szállítótartályok feltöltése és lefejtése a tárolótelepeken

(1) A töltő és ürítő berendezést a II. melléklet műszaki rendelkezéseivel összhangban kell megtervezni és üzemeltetni.

Ezeket a rendelkezéseket úgy tervezték, hogy a tárolótelepeken a szállítótartályok feltöltéséből és lefejtéséből származó évi összes benzinvesztés a forgalom 0,05 tömegszázalékával egyenlő cél-referenciaérték alá csökkenjen.

A tagállamok ennél szigorúbb intézkedéseket tarthatnak hatályban vagy követelhetnek meg a teljes területükön, vagy olyan meghatározott területeken, amelyekről megállapították, hogy ilyen intézkedések szükségesek az emberi egészség vagy a környezet védelmére bizonyos egyedi körülmények miatt.

A tagállamok elfogadhatnak a II. mellékletben meghatározott intézkedésektől eltérő műszaki intézkedéseket a benzinvesztések csökkentésére, ha az ilyen alternatív intézkedésekről bebizonyítják, hogy legalább ugyanolyan hatékonyak.

A tagállamok tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot minden meglévő intézkedésről vagy az e bekezdésben említett minden olyan egyedi intézkedésről, amelyet bevezetni szándékoznak, és azok bevezetésének okairól. A Bizottságnak ellenőriznie kell ezen intézkedések összeegyeztethetőségét a Szerződés és a jelen bekezdés rendelkezéseivel.

A közúti tartálykocsik feltöltésére szolgáló berendezésekkel felszerelt minden tárolótelepet fel kell szerelni legalább egy olyan töltőhellyel, amely megfelel a IV. mellékletben meghatározott, az alsótöltésű berendezésekre vonatkozó előírásoknak. Ezeket az előírásokat rendszeres időközönként felül kell vizsgálni, és ha szükséges módosítani kell a 8. cikkben meghatározott eljárással összhangban.

⁽¹⁾ HL L 301., 1982.10.28., 1. o.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit:

- a) a 10. cikkben meghatározott időponttól kell alkalmazni közúti tartálykocsikba, vasúti tartálykocsikba és/vagy hajókba történő töltéshez megépített új tárolótelepekre;
- b) a 10. cikkben meghatározott időponttól számított három éven belül kell alkalmazni közúti tartálykocsikba, vasúti tartálykocsikba és/vagy hajókba történő töltéshez létesített meglévő tárolótelepekre, ha a forgalom 150 000 tonna/évnél nagyobb;
- c) a 10. cikkben meghatározott időponttól számított hat éven belül kell alkalmazni közúti tartálykocsikba és vasúti tartálykocsikba történő töltéshez létesített meglévő tárolótelepekre, ha a forgalom 25 000 tonna/évnél nagyobb;
- d) a 10. cikkben meghatározott időponttól számított 9 éven belül kell alkalmazni a közúti tartálykocsikba és vasúti tartálykocsikba történő töltéshez létrehozott tárolótelepeken lévő minden más meglévő töltőberendezésre.

(3) A 10. cikkben meghatározott időpont után kilenc évvel a IV. mellékletben szereplő, az alsótöltésű berendezésre meghatározott követelményeket minden tárolótelepnél alkalmazni kell minden közúti tartálykocsi töltőhelyre, kivéve ha mentességet élvez a 4. bekezdés feltételeinek megfelelően.

(4) Eltérés esetén az (1) és (3) bekezdést nem kell alkalmazni:

- a) 10 000 tonna/évnél kisebb forgalmú meglévő tárolótelepek esetén; és
- b) kis, távoli szigeteken található új, 5 000 tonna/évnél kisebb forgalmú tárolótelepekre.

A tagállamok a 9. cikkben meghatározott jelentésküldési eljárásban tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy milyen tárolótelepeket érintenek az ilyen felmentések.

(5) A Spanyol Királyság egyéves eltérést engedélyezhet a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott határidőtől számítva.

5. cikk

Szállítótartályok

(1) A szállítótartályokat a következő követelményekkel összhangban kell megtervezni és üzemeltetni:

- a) a szállítótartályokat úgy kell megtervezni és üzemeltetni, hogy a maradék gőzök a tartályban maradjanak a benzin lefejtése után;
- b) azokat a szállítótartályokat, amelyek benzint szállítanak a töltőállomásokra és tárolótelepekre, úgy kell megtervezni és üzemeltetni, hogy fogadni és tárolni tudják a töltőállomásokon vagy a tárolótelepeken a tárolóberendezésekből származó gőzöket. Vasúti tartálykocsik esetén ez csak akkor szükséges, ha olyan töltőállomásokra vagy tárolótelepekre szállítanak benzint, ahol alkalmazzák a gőzök közbenső tárolását;
- c) a túlnyomási szelepeken keresztüli áramlás kivételével az a) és b) pontban említett gőzöket vissza kell tartani a szállítótartályban, amíg egy tárolótelepen újra nem töltik.

Ha a benzin lefejtése után a szállítótartályt más termékekhez használják, és ha nincs lehetőség a gőzök visszanyerésére vagy a gőzök közbenső tárolására, akkor azokat ki lehet engedni olyan meghatározott helyeken, ahol a kibocsátás nem járulna hozzá jelentős mértékben a környezeti vagy egészségügyi problémákhoz;

- d) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak biztosítaniuk kell, hogy rendszeres időközönként megtörténjen a közúti tartálykocsik vizsgálata gáztömörség szempontjából, és hogy rendszeres időközönként sor kerüljön a vákuum/biztonsági szelepek vizsgálatára minden szállítótartályon, a megfelelő működés szempontjából.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit:

- a) a 10. cikkben meghatározott időponttól kell alkalmazni új közúti tartálykocsikra, vasúti tartálykocsikra és hajókra;
- b) a 10. cikkben meghatározott időponttól számított három éven belül kell alkalmazni meglévő vasúti tartálykocsikra és hajókra, ha a töltésük olyan tárolótelepen történik, melyre a 4. cikk (1) bekezdésének követelményei érvényesek;
- c) meglévő közúti tartálykocsikra kell alkalmazni, miután alsótöltésűvé alakították át a IV. mellékletben meghatározott előírásokkal összhangban.

(3) Eltérés esetén az (1) bekezdés a), b) és c) pontjának rendelkezéseit nem kell alkalmazni az olyan gőzvesztésekre, amelyek az alábbiakkal kapcsolatos, olajsintjelző-pálca használatával végrehajtott mérési műveletekből származnak:

- a) meglévő szállítótartályok; és
- b) új szállítótartályok, amelyeket a 10. cikkben meghatározott időpontot követő 4 év során helyeznek üzembe.

6. cikk

A töltőállomásokon lévő tárolóberendezésekbe való feltöltés

(1) A töltő- és tárolóberendezéseket a III. melléklet műszaki rendelkezéseivel összhangban kell megtervezni és üzemeltetni.

Ezeket a rendelkezéseket úgy tervezték, hogy a töltőállomásnál a tárolóberendezésbe feltöltésből származó évi összes benzinvesztés a cél-referenciaérték, a forgalom 0,01 tömegszázaléka alá csökkenjen.

A tagállamok ennél szigorúbb intézkedéseket tarthatnak érvényben vagy követelhetnek meg a teljes területükön vagy olyan meghatározott területeken, amelyekről megállapították, hogy ilyen intézkedések szükségesek az emberi egészség vagy a környezet védelmére bizonyos egyedi körülmények miatt.

A tagállamok elfogadhatnak az I. mellékletben meghatározott intézkedésektől eltérő műszaki intézkedéseket a benzinvesztések csökkentésére, ha az ilyen alternatív intézkedésekről megbizonyítják, hogy legalább ugyanolyan hatékonyak.

A tagállamok tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot minden meglévő intézkedésről vagy ezen bekezdésben említett minden olyan egyedi intézkedésről, amelyet bevezetni szándékoznak, és a bevezetésük okairól.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit:

a) a 10. cikkben meghatározott időponttól kell alkalmazni új töltőállomásokra;

b) a 10. cikkben meghatározott időponttól számított három éven belül kell alkalmazni:

- 1 000 m³/év-nél nagyobb forgalmú meglévő töltőállomásokra,
- azokra a meglévő töltőállomásokra, tekintet nélkül a forgalmukra, melyeket állandó tartózkodásra szolgáló lakónegyedekben vagy munkavégzés helyén telepítettek;

c) a 10. cikkben meghatározott időponttól számított hat éven belül kell alkalmazni 500 m³/évnél nagyobb forgalmú meglévő töltőállomásokra;

d) a 10. cikkben meghatározott időponttól számított kilenc éven belül kell alkalmazni minden más meglévő töltőállomásra.

(3) Ettől eltérve az (1) és (2) bekezdést nem kell alkalmazni 100 m³/évnél kisebb forgalmú töltőállomásokra.

(4) 500 m³/év-nél kisebb évi forgalmú töltőállomások esetén a tagállamok eltérést engedhetnek az (1) bekezdés követelményeinek teljesítése alól amennyiben a töltőállomás olyan földrajzi területen vagy olyan helyen helyezkedik el, ahol a gőzkibocsátás nem valószínű, hogy jelentős mértékben hozzájárul a környezettel vagy egészséggel kapcsolatos problémákhoz.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azon terület adatairól, amelyen belül ilyen eltérést kívánnak adni a 9. cikkben említett jelentésküldési eljárás keretein belül, és ezt követően az ilyen területtel kapcsolatban bekövetkezett minden változásról.

(5) A Holland Királyság a következő feltételek szerint engedélyezhet eltérést a (2) bekezdésben meghatározott menetrend betartása alól:

- az e cikk által megkövetelt intézkedéseket a töltőállomásokra kidolgozott, olyan szélesebb körű, már meglévő nemzeti program részeként valósítják meg, amely egyidejűleg a különböző környezeti problémákkal is foglalkozik, ilyen például a vízszennyezés, levegőszennyezés, talajszennyezés és hulladék okozta szennyezés, és amelynek a megvalósítását szoros ütemterv szerint végzik,
- a menetrendtől eltérés csak legfeljebb 2 évig tarthat, és minden programot a (2) bekezdés d) pontjában meghatározott határidőn belül kell végrehajtani,

- a Bizottságot értesíteni kell a (2) bekezdésben meghatározott menetrendtől való eltérésre vonatkozó döntésről a felmentés alkalmazási körére és határidejére vonatkozó minden információt is beleértve.

(6) A Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság egyéves eltérést engedélyezhet a (2) bekezdés d) pontjában meghatározott határidőtől számítva.

7. cikk

A mellékletek módosítása

A II. melléklet 2. pontjában említett határértékek kivételével jelen irányelv mellékleteinek a műszaki fejlődéshez való hozzáigazításához szükséges módosításokat a 8. cikkben megadott eljárásokkal összhangban kell alkalmazni.

8. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot segítenie kell egy, a tagállamok képviselőiből álló bizottságnak, amelynek az elnöki tisztségét a Bizottság képviselője tölti be.

(2) A Bizottság képviselője tervezetet nyújt be a bizottság számára a meghozandó intézkedésekről. A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján elfogadandó határozataira előírt többséggel kell meghozni. A bizottságban a tagállamok képviselőinek szavazatait az említett cikkben meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavazhat.

(3) A Bizottság a tervezett intézkedéseket elfogadja, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.

Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé. A Tanács minősített többséggel határoz.

(4) Ha a javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított három hónapon belül a Tanács nem döntött, a javaslatot a Bizottság fogadja el.

9. cikk

Ellenőrzés és jelentés

Ezen irányelv végrehajtásáról szóló jelentéseket a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló 1991. december 23-i 91/692/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 5. cikkében meghatározott eljárással összhangban kell elkészíteni. A Bizottság felkérést kap arra, hogy mellékelje az első jelentéséhez, adott esetben, az ezen irányelv módosítására vonatkozó javaslatokat, beleértve, külön

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12. 31., 48. o.

hangsúllyal, a hatály kiterjesztését úgy, hogy az magában foglalja a töltőberendezésekhez és hajókhoz használandó gőzellenőrző és -visszanyerő rendszereket.

10. cikk

Nemzeti jogba való átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 1995. december 31-től kezdődő hatállyal megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

11. cikk

Záró rendelkezés

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1994. december 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

K. HÄNSCH

a Tanács részéről

az elnök

K. KINKEL

I. MELLÉKLET

A TÁROLÓTELEPEKEN TELEPÍTETT TÁROLÓBERENDEZÉSEKRE ELŐÍRT KÖVETELMÉNYEK

1. A föld feletti tartályok külső falát és tetejét olyan festékkel kell befesteni, amelynek 70 % vagy ennél nagyobb az összes sugárzójó-visszaverési tényezője. Ezek a műveletek ütemezhetők úgy, hogy hároméves időszakon belül a tartályok szokásos karbantartási ciklusainak részeként kerüljön sor a végrehajtásukra. A tagállamok, amennyiben szükséges, felmentést adhatnak az e rendelkezésben rögzített követelmények teljesítése alól az előzőleg a nemzeti hatóság által kijelölt egyedi tájak védelmére.

Ez a rendelkezés nem vonatkozik azokra a tartályokra, amelyeket a II. melléklet 2. pontjában meghatározott követelményeket kielégítő gőzviszanyerő egységhez csatlakoztattak.

2. A külső úszótetős tartályokat fel kell szerelni egy elsődleges tömítéssel a tartályfal és az úszótető külső pereme közötti gyűrű alakú tér befedésére, és egy, az elsődleges tömítés fölé felszerelt másodlagos tömítéssel. A tömítéseket úgy kell tervezni, hogy 95 % vagy ennél nagyobb mértékű összesített gőzviszataratás legyen elérhető egy ehhez hasonló, gőzviszataratás nélküli, rögzített tetős tartályhoz (ami egy csak vákuum/túlnyomáscsökkentő szeleppel ellátott rögzített tetős tartály) viszonyítva.

3. A tárolótelepeken használt minden új tárolóberendezésnek, ahol gőzviszanyerés szükséges az irányelv 4. cikke szerint (lásd a II. mellékletet) vagy:

- a) a II. melléklet követelményeit kielégítő gőzviszanyerő egységhez csatlakoztatott, rögzített tetős tartályoknak; vagy
- b) külső vagy belső úszótetővel tervezett, a 2. pontban meghatározott teljesítménykövetelményeket kielégítő elsődleges és másodlagos tömítésekkel felszerelt tartályoknak kell lenniük.

4. A meglévő rögzített tetős tartályokat vagy:

- a) csatlakoztatni kell egy, a II. melléklet követelményeit kielégítő gőzviszanyerő egységhez; vagy
- b) elsődleges tömítéssel ellátott belső úszótetővel kell rendelkezniük, amelyet úgy kell megtervezni, hogy 90 % vagy ennél nagyobb mértékű összesített gőzviszataratás legyen elérhető egy ehhez hasonló, de gőzviszataratás nélküli, rögzített tetős tartályhoz viszonyítva.

5. A 3. és 4. pontban meghatározott, gőzviszataratásra vonatkozó követelmények nem vonatkoznak a tárolótelepeken használt olyan rögzített tetős tartályokra, amelyekben megengedett a gőzök közbenső tárolása a II. melléklet 1. pontja értelmében.

II. MELLÉKLET

A TÁROLÓTELEPEKEN HASZNÁLT TÖLTŐ- ÉS ÜRÍTŐ BERENDEZÉSEKRE ELŐÍRT KÖVETELMÉNYEK

1. A feltöltés alatti szállítótartályból kiszorított gőzöket vissza kell vezetni egy gőzt át nem eresztő csatlakozóvezetékén keresztül egy gőzviszanyerő egységhez a tárolótelepen történő visszanyeréshez.

Ez a rendelkezés nem érvényes a felső töltésű tartályokra mindaddig, amíg a töltési rendszer használata engedélyezett.

Az olyan tárolótelepeknél, ahol hajókba töltenek benzint, egy gőzégető egység helyettesítheti a gőzviszanyerő egységet, ha a gőz visszanyerése nem biztonságos vagy műszakilag lehetetlen a visszatérő gőztérfogat miatt. A gőzviszanyerő egységből a légkörbe történő kibocsátásra vonatkozó követelményeket a gőzégető egységre is alkalmazni kell.

25 000 tonna/évnél kisebb forgalmú tárolótelepeknél közbenső gőztárolás használható a tárolótelepen a közvetlen gőzviszanyerés helyett.

2. A gőzviszanyerő egységből kilépő légnemű anyagban a gőzök közepes koncentrációjának – a kezelés alatti híguláshoz korrigálva – nem szabad 35 gramm/normál köbméternél (Nm^3) nagyobbak lennie bármely egyórás időszakot tekintve.

Az 1993. január 1-je előtt telepített gőzviszanyerő egységekre az Egyesült Királyság eltérést engedélyezhet az ebben a mellékletben meghatározott, bármely egyetlen órára vonatkozó 35 g/Nm^3 határérték betartása alól a következő feltételektől függően:

- a berendezésnek nem szabad túllépnie a jelen mellékletben meghatározott előírásoknak megfelelően mért, bármely egyetlen órára vonatkozó 50 g/Nm^3 határértéket,
- a felmentésnek az irányelv 10. cikkében megadott időponttól számítva legfeljebb kilenc évig szabad érvényben lennie,
- értesíteni kell a Bizottságot az ilyen felmentés által érintett minden egyes berendezésről a benzináteresztő-képességére és a gőzkibocsátására vonatkozó információkat is beleértve.

A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak biztosítaniuk kell, hogy meghatározzák a megfelelő mérési és elemzési módszereket, és ezek alkalmazásának gyakoriságát.

A méréseket normál forgalom mellett egy teljes munkanap (legalább hét óra) során kell végrehajtani.

A mérések lehetnek folyamatosak vagy szakaszosak. Folyamatos mérések alkalmazásakor óránként legalább négy mérést kell végezni.

A használt berendezés, a kalibrálási gáz és az alkalmazott eljárás miatti összes mérési hibának nem szabad túllépnie a mért érték 10 %-át.

A használt berendezésnek a már legalább 3 g/Nm^3 koncentráció mérésére is képesnek kell lennie.

A pontosságnak a mért érték legalább 95 %-ának kell lennie.

3. A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai gondoskodnak arról, hogy a csatlakozó vezetékek és csőszerelevények szivárgását rendszeresen ellenőrizzék.

4. A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai biztosítják, hogy a feltöltési műveleteket a töltőhelyen fellépő gőzszivárgás esetén megszakítják. Az ilyen megszakítási műveletekhez szolgáló berendezéseket a töltőhelyen telepíteni kell.

5. Ahol megengedhető a szállítótartályok felső töltése, a töltőgáz kilépőnyílását a szállítótartály aljának a közelében kell tartani a fröcsköléssel járó töltés elkerülése érdekében.

III. MELLÉKLET

OLYAN TÖLTŐÁLLOMÁSOKNÁL ÉS ÁTADÓÁLLOMÁSOKNÁL TELEPÍTETT TÖLTŐ- ÉS TÁROLÓBERENDEZÉSEKRE MEGSZABOTT KÖVETELMÉNYEK, AHOL KÖZBENSŐ GŐZTÁROLÁS TÖRTÉNIK

A töltőállomásokon telepített tárolóberendezésekből a benzin betöltésével kiszorított gőzöket és a gőzök közbenső tárolására használt, rögzített tetős tartályokban lévő gőzöket vissza kell vezetni egy gőzt át nem eresztő csatlakozóvezetéken keresztül a benzint szállító szállítótartályba. A feltöltési műveleteket csak akkor szabad végrehajtani, ha minden berendezés a helyén van, és rendeltetésszerűen működik.

IV. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI KÖZÚTI TARTÁLYKOCSIK ALSÓ TÖLTÉSÉRE, GŐZGYŰJTÉSÉRE ÉS TÚLTÖLTÉS
ELLENI VÉDELMERE VONATKOZÓ ELŐÍRÁSOK

1. Csőcsatlakoztatók

1.1. A töltő leágazáson a csőcsatlakozónak csatlakozóhüvelynek kell lennie, amelynek illeszkednie kell a járművön elhelyezett 4 hüvelykes API (101,6 mm) külső csatlakozó felületű adapterrel az alábbi előírásoknak megfelelően:

- API Recommended Practice 1004 (1004-es API javasolt módszer)

Hetedik kiadás, 1988. november.

Alsótöltés és gőzviszanyerés MC-306-os tartályú gépjárművek esetén (2.1.1.1 fejezet – Az alsótöltéshez használt adapter típusa)

1.2. A töltőhelyen lévő gőzgyűjtő tömlőn a gőzgyűjtő csatlakozónak vezetőpályás és hornyos csatlakozóhüvelynek kell lennie, amelynek illeszkednie kell a járművön elhelyezett 4 hüvelykes (101,6 mm-es) vezetőpályás és hornyos, külső csatlakozófelületű adapterrel úgy, ahogyan ezt a következő előírás meghatározza:

- API Recommended Practice 1004 (1004-es API javasolt módszer)

Hetedik kiadás, 1988. november.

Alsótöltés és gőzviszanyerés MC-306-os tartályú gépjárművek esetén (4.1.1.2 fejezet – Gőzviszanyerő adapter)

2. Feltöltési előírások

2.1. A normál folyadéktöltési sebességnek 2 300 liter/percnek (legfeljebb 2 500 liter/percnek) kell lennie töltőáganként.

2.2. Amikor a tárolótelep csúcsigénnyel működik, a töltőhelyi gőzviszanyerő rendszer a gőzviszanyerő egységet is beleértve legfeljebb 55 millibar ellennyomást hozhat létre a gőzviszanyerő adapter járműoldalán.

2.3. Minden jóváhagyott alsótöltésű jármű vinni fog magával egy azonosító táblát, amelyen rajta lesz az egyidejűleg működtethető töltőágak megengedett legnagyobb száma, amely biztosítja, hogy semmilyen gőz ne szabaduljon ki a tartályrekesz P és V szelepein keresztül, amikor a legnagyobb üzemi ellennyomás 55 millibar a 2.2. pontban előírtaknak megfelelően.

3. A járműföldelés/túltöltés észlelés csatlakoztatása

A töltőhelyet fel kell szerelni egy túltöltésészlelő vezérlőegységgel, amelynek, amikor a járműhöz van csatlakoztatva, egy, hibája esetén biztonságos állapot létrehozó (fail-safe) engedélyezési jelet kell kiadnia a feltöltés engedélyezésére, feltéve hogy semmilyen tartályrekesz túltöltés-érzékelő nem észlel magas folyadékszintet.

3.1. A járművet egy 10 lábás ipari szabvány elektromos csatlakozón keresztül kell csatlakoztatni a töltőhelyen lévő vezérlőegységhez. A csatlakozó dugaszt a járműre kell szerelni, és a csatlakozóhüvelyt a töltőhelyhez szerelt vezérlőegységhez csatlakoztatott mozgatható kábelhez kell csatlakoztatni.

3.2. A járművön a magas szintérzékelőknek vagy 2-vezetékes termisztoros érzékelőknek, 2-vezetékes optikai érzékelőknek, 5-vezetékes optikai érzékelőknek vagy kompatibilis, ezzel egyenértékű érzékelőknek kell lenniük, feltéve hogy a rendszer kiesésbiztos (fail-safe). (Megjegyzés: A termisztorok hőmérséklet egyúttartójának negatívnak kell lennie.)

3.3. A töltőhelyhez szerelt vezérlőegységnek alkalmasnak kell lennie mind a 2-vezetékes, mind az 5-vezetékes jármű rendszerhez.

3.4. A járművet hozzá kell kötni a töltőhelyhez a túltöltés érzékelők közös visszatérő vezetékén keresztül, amit a jármű alvázán keresztül a csatlakozódugaszon lévő 10-es lábhoz kell csatlakoztatni. A csatlakozóhüvelyen lévő 10-es lábat a vezérlőegység készülékéhez kell csatlakoztatni, amit viszont csatlakoztatni kell a töltőhely földhöz.

3.5. Minden jóváhagyott alsótöltésű járműnek vinnie kell magával egy azonosító táblát (lásd a 2.3. pontot), amely tartalmazza a beszerelt túltöltés észlelő érzékelők típusát (azaz, 2-vezetékes vagy 5-vezetékes).

4. A csatlakozások helye

4.1. A töltőhelyen a folyadéktöltés és gőzviszanyerő berendezések és szerelvények tervezésének a következő, járművel kapcsolatos méreteken kell alapulnia.

- 4.1.1. A folyadékadapterek középvonala magasságának legfeljebb 1,4 méternek (terhelés nélkül); legalább 0,5 méternek kell lennie (folyadékkal megtöltve). A legkedvezőbb magasság 0,7–1,0 méter.
- 4.1.2. Az adapterek egymástól mért vízszintes távolsága nem lehet 0,25 méternél kisebb (a legkedvezőbb minimális távolság 0,3 méter).
- 4.1.3. Minden folyadékadaptert 2,5 méternél nem hosszabb burkolóvonalon belül kell elhelyezni.
- 4.1.4. A gőz visszanyerő adaptert lehetőleg a folyadékadapterek jobb oldalán és 1,5 méternél nem nagyobb (terhelés nélkül) és 0,5 méternél nem kisebb (terhelt) magasságba kell elhelyezni.
- 4.2. A földelés/túltöltés érzékelő csatlakozót a folyadék és gőz visszanyerő adapterek jobb oldalán és 1,5 métert nem túllépő (terhelés nélkül), és 0,5 méternél nem kisebb (terhelt) magasságba kell helyezni.
- 4.3. A fenti csatlakozásokat a járműnek csak az egyik oldalán szabad elhelyezni.

5. Biztonsági reteszelések

5.1. Földelés/túltöltés érzékelés

A feltöltést csak akkor szabad megengedni, ha a kombinált földelés/túltöltés vezérlőegység kiad egy engedélyező jelet.

Túltöltési állapot vagy járműföldelés megszűnése esetén a töltőhelyen lévő vezérlőegységnek zárnia kell a töltőhely töltésszabályzó szelepét.

5.2. Gőzgyűjtés érzékelés

A töltést csak akkor szabad engedélyezni, ha már megtörtént a gőz visszanyerő tömlő csatlakoztatása a járműhöz, és a szabad áramlás biztosított a kiszorított gőzök számára a járműből az üzem gőz visszanyerő rendszerébe.
